



Nr 3 1999 Årg 13

*»Jag kommer snart.
Håll fast det du
har, så att ingen
tar din krona»
(Upp 3:11).*

Guds tid är rätt tid

*Ödmjuka er alltså under Guds mäktiga hand,
så skall han upphöja er när hans tid är inne. 1 Petrusbrevet 5:6*

Vi har alla varit med om perioder i livet då dagar, veckor och månader, ja allting i livet går som vi hade tänkt oss. Men så plötsligt och alldeles oväntat är allt som en vänd hand. Den ena dag skiner solen från en klarblå himmel, nästa dag är allt mulet och mörkt. Den ena veckan sköter vi vårt arbete och det vi har ansvar för, nästa vecka ligger vi hjälplösa i en vit säng på lasarettet. Varje dag är det någon som får erfara hur världen vänds upp och ner för dem.

Var finns det någon kristen som inte har varit med om något liknande? Var finns det någon kristen som inte har frågat sig: »Om Gud kan låta lidande och sorg tränga in i mitt liv så plötsligt, varför kan han inte ta bort det lika fort?

Människor tar ofta mycket illa vid sig när lidande eller sorg förstör deras lyckliga planer. De blir bittra och cyniska och för en del är det frestande att förbanna Gud och sedan dö. Men i Skriften har Gud gett oss ett mäktigt vapen mot dessa frestelser. I bibelversen som inleder den här andakten ger aposteln Petrus oss en särskild uppmuntran.

Gud är Herren. Han härskar över sin skapelse med »mäktig hand.» Skulle han inte veta vad han gör när han låter oss möta lidande? Och skulle han inte också veta när det är bäst att ta bort lidandet? »Ödmjuka er alltså under

Guds mäktiga hand,» skriver Petrus, »så skall han upphöja er när hans tid är inne.»

När vi ber till Gud på nödens dag, då kan vi göra det med frimodighet. Vi är ju förvissade om att Gud som sänt sin Son att dö för oss också kommer att höra och besvara våra böner. Ibland blir svaret ja. Ibland blir det nej. Men erfarenheten har lärt oss att oftast blir svaret: »Vänta!»

Guds vägar är förvisso inte våra vägar. Hans tid är inte vår tid. Det ser ut att dröja så länge innan »hans tid är inne.» Men vi finner tröst i att veta att när hans tid är inne – då har den inte styrts av våra kortsynta känslor utan av hans vidsträckta vishet.

Någon har sagt att man kan öppna en blomknopp på två sätt. Antingen tvingar man kronbladen att öppna sig (och därmed förstör man blomman), eller så väntar man tills Gud sakta men säkert låter blomman slå ut. Genom att gnälla och klaga kan vi bli till hinder för våra egna välsignelser. Men om vi tålmodigt låter allt bero på Kristus och hans barmhärtighet blir vi aldrig besvikna. »Ödmjuka er alltså under Guds mäktiga hand, så skall han upphöja er när hans tid är inne.»

*Herre, hjälp oss att bära allt med tålmod,
för Jesu skull. Amen.*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Officiellt organ för Lutherska Bekännelsekyrkan. Utkommer med 6 nr om året. Frivillig prenumerationsavgift kr. 100:- pr. år.

Redaktion:

Egil Edvardsen (ansv. red.), Kjell Petter Bakken, Sverre Brandal, Gunilla Hedkvist.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Egil Edvardsen, Solåsveien 20, N-4330 Ålgård, Norge.

E-mail: egile@omega.rl.no

Internett: www.algonet.se/~luther/bob.htm

Frivillig prenumerationsavgift och gåvor till Bibel och Bekännelse:

LBK:s postgiro 22 73 36-5.

Märk talongen: »Till Bibel och Bekännelse».



LUTHERSKA
BEKÄNNELSE-
KYRKAN (LBK)

Lutherska Bekännelsekyrkan är en fri kyrka som tror, lär och bekänner att Bibeln är Guds ord och därmed helt igenom pålitlig och ofelbar. Den är den enda norm, regel och rättesnöre för tro, lära och liv. Inga andra skrifter av äldre eller yngre datum får likställas med den Heliga Skrift, utan måste underordna sig denna, och är inte något mer än vittnesbörd om hur den profetiska och apostoliska läran har blivit bevarad efter apostlarnas tid.

LBK bekänner sig också till alla de symboliska böckerna som är samlade i Konkordieboken av 1580, eftersom dessa bekännelse-skrifter i allt stämmer överens med Guds ord.

LBK skall därför se till att alla Guds ords läror förkunnas rent och klart i församlingen och att inte något läres eller tolereras i församlingen som är i strid med Guds ord.

LBK vill genom en rätt förvaltning av Ordet och sakramenten förkunna för alla människor den frälsning som har skett i och genom Kristus Jesus.

LBK lär i överensstämmelse med Skriften att hela kyrkan eller församlingen skall vara enig i allt vad Guds ord lär och inte låta splittning eller inbördes oeniga grupper finnas inom sig. Där irrlära uppträder, skall den falska läran rensas bort genom kyrko- och lärotukt.

LBK gör inte anspråk på att vara en »ren» kyrka i den meningen att den bara består av sant troende. För Gud allena känner alla människors hjärtan. Utan just för att vi vet oss vara syndiga och fördärvade människor, behöver vi ett rent och klart Guds ord, som försäkrar oss om våra synders förlåtelse. Detta rena och klara Guds ord har vi funnit i den Heliga Skrift, och från detta kan vi inte vika en hårsman. För, som Luther säger, »läran är inte vår, utan Guds, och vi är kallade till att vara hans tjänare. Därför kan vi inte ge avkall på eller förändra den minsta prick av läran.»

LBK bildades 1974, men den är på intet sätt något nytt. LBK följer de normer och rättesnören som den kristna kyrkan har följt sedan fornkyrkan, reformationstiden och fram till idag.

LBK står i kyrkogemenskap med flera kyrkor runt omkring i världen, bl a Wisconsin Evangelical Lutheran Synod (WELS) och Evangelical Lutheran Synod (ELS) i USA och Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland. LBK är medlem av Confessional Evangelical Lutheran Conference.

Vi hoppas att alla, såväl våra motståndare som våra vänner, skall finna att vi i allt vill hålla fast vid Guds ord och den bibliska enigheten. »Ständaktighetens och tröstens Gud give, att det bland er finns ett och samma sinne efter Kristi Jesu föredöme, så att ni endräktigt och med en mun prisar Gud och vår Herres Jesu Kristi Fader» (Rom 15:5-6).

»Underhålls-tjänst»

av prof John Brug

Om du hör någon säga att en viss pastor bara ägnar sig åt »underhåll av församlingen», skulle du då först uppfatta det som en komplimang eller som kritik? Det verkar ha blivit modernt att se ner på verksamhet som inriktar sig på att sköta och vårda den församling man har, som om kyrkans egentliga uppdrag och pastorerna verkliga uppgift är evangelisation och expansion och »underhållet av församlingen» har lägre prioritet. Men den underhåll måste prioriteras högt av alla pastorer – det är kanske rätt att säga att den ska ha högsta prioritet hos varje pastor. För utan underhåll kommer all utåtriktad verksamhet att upphöra.

Pastorns första prioritet är att ta hand om sig själv. Om han inte underhåller sin egen tro är han till ingen nytta för någon annan. »Men alla som tävlar underkastar sig i allt hård träning – de för att vinna en segerkrans som visnar, vi för att vinna en som aldrig visnar. Jag löper alltså inte utan att ha målet i sikte. Jag boxas inte likt en som slår i tomma luften. I stället slår jag min kropp och tvingar den till lydnad, för att jag inte själv på något sätt skall komma till korta vid provet, när jag predikar för andra» (1 Kor 9:25-27). En idrottsman i träning hoppas kunna förbättra sin kondition och skicklighet, men han vet att det krävs mycket träning bara för att upprätthålla den nuvarande ni-

vån. Även en pastor behöver »träna» mycket för att underhålla sitt eget andliga liv. För att upprätthålla tron behöver pastorn ha ett rikt andaktsliv. Han behöver ständigt läsa Skriften som Guds ord till honom. Han måste ägna sig åt bön och begrundan. Jesus säger till oss: »Jag kommer snart. Håll fast det du har, så att ingen tar din krona» (Upp 3:11).

Pastor behöver också upprätthålla sin bibelkunskap och skicklighet som pastor. »Gör allt du kan för att bestå provet inför Gud, likt en arbetare som inte behöver skämmas utan rätt delar sanningens ord» (2 Tim 2:15). Han hoppas naturligtvis att han ska växa i kunskap och skicklighet genom hela sin gärning, men att upprätthålla den kunskapsni-

va han hade när han avslutat sin pastorsutbildning, bara det kräver en ordentlig satsning på underhåll. Förutom regelbundna förberedelser av predikningar, bibelstudier och konfirmation undervisning behöver pas-

tor ha en bibelläsningsplan som hjälper honom att systematiskt läsa igenom hela Skriften vid dagliga bibelläsningar. Om han hoppas kunna upprätthålla sin skicklighet i tjänsten behöver han också systematiskt repetera bekännelseskrifterna, dogmatik och pastoralteologi. Utöver de egna privata studierna behöver pastorn studera tillsammans med sina bröder vid pastoralkonferenser, seminarier och studiedagar

»Utan underhåll av församlingen kommer all utåtriktad verksamhet att upphöra.»

och sommarkurser för pastorer. Vid sådana tillfällen ges möjligheter till både underhåll och växt. Pastorns behov av eget underhåll kommer aldrig att minska genom åren, för – och det vet varje idrottsman och musiker som kommit långt – ju bättre man presterar, desto högre blir kraven på underhåll för att man ska stanna kvar på samma nivå. Endast den pastor som flitigt studerar kommer att vara »lik en man som ur sitt förråd hämtar fram både nytt och gammalt» (Matt 13:52).

En bilägare som inte underhåller sitt fordon kommer snart att vara utan bil. Utan underhåll dör både levande varelser och maskiner. Om pastorn inte vårdar och underhåller sin församling, dör församlingen. Underhållet av en församling består främst av att pastorn om och om igen upprepar frälsningens huvudsanningar i sina predikningar och bibelstudier. (Det är givetvis den helige Ande som upprätthåller tron i församlingens medlemmar, inte pastorn eller någon annan person. Men den helige Ande gör detta endast då vi lär ut de sanningar han har anförtrott åt oss. I denna artikel talar vi om vad den helige Ande har gett oss för uppgift, utan att fördenskill glömma bort att det är han som verkar genom dessa medel.) Evangeliet om frälsning av nåd allena, genom tron allena, går så stick i stäv med den mänskliga naturen, att den som inte regelbundet får lyssna till det snart har förlorat det. Det kristna sättet att leva är så väsensskilt från denna tidsålderns anda att ingen kan leva så utan att ständigt få inpräntat hos sig dess normer och värderingar. Vi kan och ska säga gamla ting på nya sätt, men vi får aldrig upphöra med att säga gamla ting på det gamla sättet. Prövade och sanna formler kan väcka vår tro och ge stark motivation till handling. Välkända ord som har trängt in i sinnet, ord som vi har kunnat utantill

sedan barndomen, har ett särskilt grepp om hjärta och sinne. Orden »kom ihåg» och »påminn» finns överallt i Skriften. Eftersom en av pastorns huvudsakliga uppgifter är att vara en »påminnare» säger han med Petrus: »Därför tänker jag alltid påminna er om detta, trots att ni redan känner till det och är befästa i den sanning som ni äger. Jag ser det som min plikt att väcka er genom mina påminnelser, så länge jag bor i detta tält» (2 Petr 1:12-13). Vid jul och påsk lär sig våra församlingsmedlemmar inte så mycket mer än de redan kunde förut. Men att höra samma sanningar om och om igen genom hela livet är en väsentlig del av underhållet.

Pastorn kan inte fullgöra sina plikter att ge församlingen rätt underhåll endast genom att sitta på sitt kontor eller stå i predikstolen eller leda bibelstudiet (även om allt detta är oerhört viktigt). Han behöver också betjäna medlemmarna individuellt, genom att han gör hembesök eller att de kommer till honom i kyrkan. Om pastorn regelbundet gör det första kommer det att uppmuntra medlemmarna att göra det andra. Oavsett om hans hembesök är »rutinmässigt underhåll» eller »reparationer» av något som brustit i någons andliga liv, kommer regelbundna kontakter mellan pastorn och hans folk att bevisa sanningen i det gamla tänkespråket: »Då pastorn kommer till hemmen kommer folket till kyrkan.»

Betoningen av underhåll drar inte bort något från den utåtriktade verksamheten. Det är istället en förutsättning för att nå ut. Förutom nådens medel i sig, så är det just den välhållna församlin-

gen som är det främsta redskapet för evangelisation Kristus har gett sin kyrka. Församlingar växer sällan särskilt mycket genom en mans ansträngningar. I en välhållen församling är det många medlemmar som växer genom personlig bibelläsning och familjeandakter.

De kommer att förmana dem som har gått vilse och bjuda in till fällan dem som ännu inte känner Kristus. Vård och underhåll av dem som redan är medlemmar i Kristi kropp är ett av de största redskapen kyrkan har för att nå ut, därför att det ökar antalet välutrustade vittnen som kan mångfaldiga både

underhållet i kyrkan och dess ansträngningar att nå ut.

Betoningen av underhåll underminerar inte utåtriktad verksamhet. Om vi håller fast vid vårt tema kan vi faktiskt säga att utåtriktad verksamhet är en del av kyrkans underhåll. Kristi kropp på jorden underhålls och bevaras genom att nya lemman läggs till den. Varje generation kristna upprätthåller Kristi kropp på jorden genom att föra vidare dess tro till den kommande generationen.

Underhåll är en väsentlig del av varje pastors gärning. Hur stor del av hans gärning det upptar beror på den tid och den plats där han tjänar. Pastorn som kallats att öppna en ny församling eller den ensamme missionären i ett hedniskt land har kanske inte mycket mer att ta vård om än sig själv och sin egen familj. Pastorn i en stor församling kanske tycker att han håller på att drunkna av krävande och brådskande behov av underhåll. Under vissa perio-

»Evangeliet om frälsning av nåd allena, genom tron allena, går så stick i stäv med den mänskliga naturen, att den som inte regelbundet får lyssna till det snart har förlorat det.»

der i kyrkans historia har underhåll dominerat över tillväxt. Större delen av den långa tiden mellan Mose och Kristus bestod av upprätthållande verksamhet. Vid vissa tidpunkter fick män som Jesaja och Jeremia uppdrag att utföra sådant som snarast kan kallas för räddningsaktioner. Paulus främsta uppgift var att nå ut till hedningarna, men underhåll hade hög prioritet hos honom. Alla hans brev skrevs i syfte att upprätthålla församlingar och individer och inte för att nå ut till de ickekristna. Han försökte också rädda och ta hand om dem han kunde från synagogorna i förskingringen. Århundradena efter Konstantin var en period av explosionsartad tillväxt då man samtidigt uppmärksammade underhållet för lite. För lite uppmärksamhet åt grundlig undervisning har ofta lett till att det bildats nationella kyrkor där kristendomen bara blivit en yttre fernissa på de omvändas liv och där prästerskapet varit dåligt utrustat att bevara tron.

Vilken tid lever vi i nu? I stort måste vi säga att det vet vi inte, för vi vet inte om den nuvarande tillbakagången av kyrkan bara är tillfällig och kommer att följas av reformation och uppvaknande i större skala, eller om vi är på väg in i det sista stora avfallet där män-

gas kärlek kommer att kalla – en tid där trogna tjänares enträgna ansträngningar endast kommer att rädda ett fåtal undan elden. Även om världen som helhet går mot sin slutliga nedgång finns det fortfarande platser i världen där dörren synes öppen för explosiv tillväxt. På vissa platser, som till exempel i delar av Afrika, måste trogna herdar vara på sin vakt så att de inte upprepar det misstag man gjort tidigare när kyrkan erfarit stor numerär tillväxt, då otillräckligt underhåll snabbt lämnade kyrkan i en situation där tron var grund och man var illa beredd att hålla fast vid evangeliet. På andra platser, t ex i Europa, kan pastorer erfarit att deras trogna arbete endast räcker till att rädda en liten flock. En pastor som finner att nettoresultatet av hans livsverk blev att bevara några få i en minskande flock ska inte känna att hans gärning har varit av andra klass eller förgäves. Inte heller ska den missionär som arbetar hårt och ändå kan räkna de omvändas skara på sina fingrar, känna att hans arbete har varit för intet. Det som till slut kommer att räknas är om han har varit trogen i den situation han blev kallad till.

Även mitt i ett andligt klimat som i det stora hela är negativt kommer det alltid att finnas enskilda undantag, en Nikodemus eller till och med en Paulus som räddas ur fariseernas skara. I de mörkaste tider och på de mörkaste platser kommer Gud ändå att nå sina utvalda. Ibland behöver vi fira små segrar. Även om en pastor blir glad när han ser dramatisk växt i en nyomvänd eller i en som länge varit medlem och plötsligt får en ny iver, rörs han

Jesus säger:
»Håll fast vi det ni har, till dess jag kommer.»
(Upp 2:25).

också till tacksamhet när hans stora ansträngningar har lett till att någon med nöd och näppe hållit ut. Någon pastor kanske till och med får inse att Jesu ord till en viss församling är: »Jag lägger inte på er någon ny börda. Men håll fast vid det ni har, till dess jag kommer» (Upp 2:24-25).

Underhållet är centralt i varje pastors gärning. Typen och mängden av underhåll beror på den kallelse Herren har satt honom i. Han kan inte välja detta. Generellt sett verkar det som om vi går in i en period av kyrkans liv då upplösningen i familjer och samhälle leder till att den typiska församlingen är mer »underhållskrävande» än den varit förr. Pastorn kan inte ta hand om en lika stor flock som förr. Underhållet kommer att ta mycket tid. Syftet med denna betoning på underhåll är en betoning på att rädda själar. På den sista dagen spelar det ingen roll om pastorns ansträngningar en viss dag ledde till att en ny själ blev vunnen eller att en blev räddad från att glida bort. Nettoresultatet är detsamma. Med viktigaste målet med underhållet av kyrkan är inte att underhålla byggnader och upprätthålla verksamheter (även om de är medel för att nå målet) utan att bevara medlemmarnas andliga hälsa. »Underhållstjänst» har med sig stor välsignelse.

BIBEL OCH BEKÄNNELSE-DAGAR I VASA, FINLAND 24.-25.7.1999

Tema: En ny bekännelsefront för förstärkning av luthersk renlärlighet.
Plats: Evangeliska folkhögskolan i Österbotten, Strandg. 21-22, Vasa.

Föreläsare:

Prof John F Brug (WELS), teol.dr. Markku Särelä (STLK),
pastor John Vogt (LBK), FM Ola Österbacka (Evangeliskt brevforum),
pastor Juhani Viitala (Concordia r.y.), m. fl.

Kursavgift: Finska mark 250.

Anmälan och information:

www.ofsystem.fi/onos/kurs.html. E-post: ola@ofsystem.fi
Tel +358 40 540 6633. Fax +358 6 312 4072

»Kom helge Ande!«

KELKs tredje världskonferens, Winter Haven i Florida
20-22 april 1999-07-06

»Jag ber att den helige Ande som har förenat oss i tron, ska fortsätta att bevara oss i denna särskilda nådegåva, så att vi tillsammans kan dela hans frälsande Ord med otaliga andra människor, tills den härliga dag inträder då vi får vara med i den stora skaran » av alla folkslag och länder och språk» som står omkring Guds tron »och inför Lammet» (Upp 7:9)

Så avslutade pastor William Meier, ordförande i Wisconsin-synodens kommitté för världsmision, sitt föredrag »Kom helige Ande, Gud och Herre. Bevara oss i trons enhet». Detta föredrag markerade samtidigt avslutningen på den tredje världskonferensen i KELK (Den konfessionella evangelisk-lutherska konferensen) som LBK är medlem i.

Delegater från 12 medlemskyrkor i fyra världsdelar hade kommit till Winter Haven i Florida för att lyssna på föredrag och samtala över ämnet »Kom helige Ande, Gud och Herre. Den helige Ande och hans gärning». Representanter för andra lutherska kyrkor fanns också på plats bl a från Hong Kong, Ukraina och Lettland.

Även om föredragshållarna kom från olika länder och kulturer gick Bibelns lära om den helige Ande som en röd tråd genom alla föredragen. Pastor Walter Westphal, WELS, talade om »Den helige Ande är Gud», dr. Gottfried Herrmann ELFK (Tyskland) om »Den helige Ande är trons givare», pastor Frackson Chinyama, LCCA (Malawi) om, »Den helige Ande använder Ord och sakrament för att utföra sin gärning», pastor Stefan Hedkvist LBK (Sverige) »Den helige Ande tröstar kyrkan», pastor Samuel Kawiliza, LCCA (Zam-



Europeiske delegater ved KELK-møtet: Fra venstre Egil Edvardsen, Martin Andersson og Stefan Hedkvist (LBK), Gerhard Wilde, Hans Möller og Johannes Wilde (ELFK, Tyskland), Andrej Kozionov (CELC, Russland), Gottfried Herrmann (ELFK, Tyskland), Arno Wolfgramm og Vasil Bunkin (BLC, Bulgaria).

bia) om »Den helige Ande helgar och bevarar kyrkan på jorden», prof. David Haueser, ELS seminarium i Peru, om »Den helige ger andliga gåvor till kyrkan», innan pastor Meier avslutade med sitt föredrag. Alla föredragen gav en gedigen undervisning och för delegaterna var de utan tvivel höjdpunkten. Förutom denna mera djuplodande undervisning gavs mycket uppbygglig förkunelse i tal och andakter.

Vid konferensen blev den Bulgariska Lutherska Kyrkan upptagen som ny medlemskyrka. KELK består därmed av 16 bibel- och bekännelseetrogna lutherska kyrkor från hela världen.

Vid förra konferensen i Puerto Rico 1996 beslöt man att bilda en teologisk kommitté som skulle utarbeta ett lärodokument från KELK. Dokumentet skulle ha som utgångspunkt de ämnen som behandlas vid varje konferens. Det beslutades att dokumentet skulle heta »The Eternal Word: A Lutheran Confession for the Twenty-First Century» (»Det eviga Ordet: En luthersk bekännelse för

2000-talet»). Den teologiska kommittén har i två år arbetat med den första artikeln om den heliga Skrift. Denna artikel har sänts ut för granskning i de olika kyrkorna och lades fram för godkännande vid årets möte. Sedan konferensen föreslagit några smärre ändringar antogs dokumentet enhälligt. Det meddelades att det redan finns en japansk översättning av lärodokumentet och att det även kommer att översättas till andra språk.

Årets konferens var den sista prof. Wilbert Gawrisch deltog i som mötesledare och president. Konferensen uttryckte sitt tack till Gud för allt arbete och den skickliga ledning som han hade utfört under KELKs sex första år. Konferensen valde prof. Armin Panning, WELS, till president för de kommande sex åren. Professor Adolph Harstad, ELS valdes till ny vice-president och prof. John Moldstad, ELS till ny sekreterare.

Förutom Stefan Hedkvist representerades LBK av Gunilla Hedkvist, Ingrid och Martin Andersson och Nina och Egil Edvardsen.

Pastor Ingvar Adriansson, ELBK (Sverige) var också närvarande som observatör.

Prof. Gawrisch skrev i sin rapport till KELKs tredje världskonferens bl a följande: »Vårt KELK är unikt bland kyrkosamfund och kyrkosammanslutningar i den synliga kyrkan på jorden. Dess unikheter består i en fullständig enighet i lära och praxis mellan medlemskyrkorna. Denna enhet är inte en tillgjord enhet. Den är inte skapad av människor. Den har inte uppkommit genom diskussioner och kompromisser som vid avtal mellan länder. Denna enhet är inget mindre än en Guds gåva. Den är den helige Andes gärning, »han som är sanningens Ande» (Joh 16:13). Att KELKs medlemskyrkor, som kommer från sex kontinenter och omfattar cirka en halv miljon kristna, är ett i tro, får oss att tacka och prisas Gud för all den godhet och barmhärtighet han har visat oss. Att han under de sista sex åren har gett KELK en så anmärkningsvärd början är ett klart bevis på hans oförtjänta välsignelse. *Soli Deo gloria!*»

Vi som deltog i årets konferens fick tydliga bevis på denna Guds välsignelse och oförtjänta nåd. Förutom undervisningen i Guds ord som vi fick i så mycket av, var det mycket uppmuntrande att lära känna lutherska kristna från andra hörn i världen. Medan människor idag helst framhäver oenigheten och meningskiljaktigheterna, även då det gäller den kristna tron, som något positivt, fick vi erfara sanningen i psalmistens ord: »Se, hur gott och ljuvligt det är när bröder bor endrättigt tillsammans...» (Ps 133:1). Medan oenighet och splittring bryter ner och gör de kristna kraftlösa och modlösa, är enhet i tro och lära något som styrker och bevarar de kristna i tron och gör dem till frimodiga vittnen för evangeliet. Låt oss be Gud att han fortsatt ska bevara oss i denna trons enhet!

EE

Utbildning av medarbetare i LBK

LBKs kyrkostyrelse studerar för närvarande en plan om att till hösten starta en utbildning av medarbetare i LBK. På sitt bord har kyrkostyrelsen en plan med två inriktningar.

1. Helgseminarier i syfte att utbilda lekmän i ledarfunktion. Dessa seminarier riktar sig till församlingarnas kyrkorådsmedlemmar, söndagsskollärare och alla som vill förkovra sig i bibelkunskap.

2. Längre förberedande studier inför en eventuell pastorsut-

bildning erbjuds via distans- och korrespondenskurser. Dessa kurser riktar sig till män som är intresserade av omfattande teologiska studier och som senare kanske vill tjäna som pastorer i LBK.

Om du vill ha mer information, eller har synpunkter eller frågor gällande utbildningen av medarbetare i LBK, kontakta antingen pastor Martin Andersson eller pastor John Vogt. (E-post: JohnVogt@aol.com. Tel och fax: 031-45 75 39).

FÖRSAMLINGSNYTT

S:t Jakobs ev-luth församling, Öjebyn
KONFIRMATION
Elias Hedkvist
Joakim Nilsson 990627

MEDLEMSUPPTAGNING
Niklas Hedkvist 990627

Heliga Trefaldighets ev-luth församling, Göteborg
DOP
Corina Melissa Anyelic, dotter till Maria Ferrufino Johansson och Angel Ferrufino Villamonte född 990428 döpt 990523

Västerås lutherska församling
DOP
Malin Matilda, dotter till Sofie och Thomas Erlandsson född 990512 döpt 990530

S:t Markus ev-luth församling, Ljungby
DOP
Samuel Fredrik, son till Anna och Fredrik Gunnarsson född 990331 döpt 990418

St Lukas ev-luth församling, Stavanger
KONFIRMATION
Timothy Grundmeier 990523

Den luth församling, Avaldsnes
DOP
Helene Kousgaard Hjelmaas, dotter till Hildegunn Hjelmaas och Johnny Kousgaard Pedersen född 990520 döpt 990627

Obs!

Föredragen från KELKs tredje världskonferens kan fås i engelsk översättning genom Bibel och Bekännelses redaktion.

Stefan Hedkvists föredrag finns i svensk översättning i Tidskriften *Biblicum*, 2/99, som kan beställas från Carl Peterson, N. Stationsg 29, 287 72 Traryd.

I samma tidskrift kommer även prof. **David Hauesers föredrag** att publiceras i ett senare nummer.

INTERAKTIVT BIBELSTUDIUM av Randy K. Hunter

»Guds ord är levande och verksamt» Hebreerbrevet 4:12

• Inledning

Försök sätta dig in i hur livet skulle vara om de kristna var tvungna att bära ett kors hela dagen vart än de gick! Hur dant kors skulle du bära? Skulle du

- lägga ett litet kors, stort som en enkorona i din ficka?
 - hänga ett smyckeskors runt halsen?
 - digna under en kopia av Golgata kors i full storlek?
- Hur skulle ditt val påverka ditt liv?

När Samuel sökte efter en ny kung fick han lära sig av Herren att »En människa ser det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat.» Det är inte alltid så lätt att avgöra vem det är som följer Jesus och vem som inte gör det. Det är inte bara en fråga om vad vi gör. Det är en hjärtesak. Tron bultar i hjärtat. Men tron visar sig genom våra gärningar.

• Text – Läs Markus 8:34

»Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig.»

• Frågor

1. Jesus sammanfattade hela Guds lag med två bud: »Du skall älska Herren din Gud...» och »Du skall älska din nästa som dig själv» (Mark 12:30-31) Vad har din kärlek till Jesus fått dig att försaka? Vad har din kärlek till din nästa fått dig att försaka?
2. På vilket sätt är varje synd en vägran att »förneka sig själv»?
3. Innan Jesus blev förrädd och korsfäst bad han: »Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill» (Matt 26:39). Vad innebar det för Jesus från hans födelse till hans död att förneka sig själv?
4. När vi står inför Jesus på den sista dagen är det bara hans kors som har något värde. Vi kan inte förbättra vad han gjorde på korset. Paulus skriver: »Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud.» 2 Korintierbrevet 5:21. Genom tron på Jesus har vi blivit rättfärdiga inför Gud. Hans rättfärdighet är fullkomlig. Det kan aldrig bli bättre än så och det kan inte vi heller!
Vad kan vi aldrig uträtta genom att ta vårt kors på oss? Varför kräver då Jesus att hans efterföljare ska bära ett kors?
5. Vad innebar det för följande personer att »ta sitt kors på sig och följa Herren?» Mose? Noa? David? Petrus? Maria? Paulus? Martin Luther?

• Tillämpningar:

Korset blir väldigt tydligt för oss när vi blir orättvist behandlade eller får lida på grund av vår kristna tro. Korset vi får bära kan också bestå av svårigheter, sjukdom, begränsningar eller något annat obehagligt i vårt liv som Gud låter oss bära. Vilket kors bär du som en Jesu lärjunge?

Det är farligt att försöka välja sitt eget kors. Vi kanske väljer fel! Hur kan vi veta vilket kors Herren vill att vi ska bära? Bedöm följande svar:

- Herren vill att jag ska ta det här korset på mig för att jag tycker att jag borde det.
- Herren vill att jag ska ta det här korset på mig därför att ingen annan gör det.
- Herren vill att jag ska bära det här korset, för i Bibeln säger han ...

Det var Faderns vilja att Jesus skulle bära sitt kors. Det är Faderns vilja att vi ska ta på oss vårt kors. Vad är det för skillnad? Jesu kors frälser. Mitt kors tackar.

• Bön

Käre Fader i himmelen, du lyssnade när din Son bad: »Ske inte min vilja utan din.» Hör nu min bön. Om du har planerat lugna och fridfulla dagar för mig, ge mig då nåd att tacka dig i mitt liv. Om du har planerat att ge mig ett kors, ge mig då kraft att bära det. Övertyga mig om hur lätt mitt kors är i jämförelse med tyngden av Jesu kors. Det ber jag om innesluten i hans rättfärdighet. Amen.

Interaktivt bibelstudium

Syftet med detta är att läsaren själv aktivt ska slå upp bibeltexterna, fundera över frågorna och gärna skriva ner svaren för sin egen del.

Nytt från Albanien

Missionären Greg Bey som är WELS-missionär i Bulgarien fortsätter att hålla kontakt med våra kristna trossyskon i Albanien trots alla oroligheter till följd av kriget i Kosovo. Vi publicerar här ett utdrag ur ett nyhetsbrev som vi nyligen fått från familjen Bey:

»På min senaste resa till Albanien läste jag liturgin på albanska... jag förblir neutral i mina kommentarer om kriget mellan NATO och Serbien. Mitt mål är att sprida evangeliet till alla människor. Å ena sidan besöker jag albanerna en gång i månaden och snart kan det bli ännu oftare. På min senaste resa besökte jag ett kosovoalbanskt läger i Durres. I söndags kom två kosovoalbanska barn till vår söndagsskola i Durres. Å andra sidan har jag via e-post kontakt med en man i Serbien som sänder mig nyhetsartiklar som visar hur serberna tänker. Vi i vår tur sänder predikningar till honom. Det andliga rådet har också planer på att besöka Macedonien i framtiden när vi har fått besked om vi får ekonomiskt stöd från WELS att göra det.

Pastor Russow med familj bor i Milwaukee. Han väntar på en kallelse till en ny tjänst. Han kommer att hjälpa till med Albanien till och med juli månad. Agron och Vitori är där och hjälper till med att färdigställa den albanska versionen av videokursen »Förmedla Kristus.» De åter-

vänder till Albanien i juni. Jag kommer att undervisa Agron så att han, om Gud vill, blir diakon och kan leda församlingen i Durres. Jag kommer också att hälsa på soldater placerade i Tirana och som tillhör WELS. Än så länge har jag bara kontakt med en.

Med tanke på allt arbete som behöver utföras i Albanien har vi planer på att utöka besöken från en gång i månaden till en gång var tredje eller varannan vecka. Till att börja med ska jag sköta den uppgiften ensam. Om det blir för mycket arbete kommer en eller flera andra pastorer att hjälpa mig. För närvarande kommer det i medeltal 50 personer till gudstjänsterna i Durres. Vi skickar även predikningar till Korçe.

Från och med september hoppas jag resa till Albanien två gånger i månaden och om möjligt stanna i fem dagar varje gång. Förutom Agrons utbildning till evangelist planerar jag även att få en del litteratur översatt för vi har stort behov av material på albanska.

Sedan fältet varit helt övergivet i sex veckor (inga gudstjänster, bibelstudier eller möten alls) kom det 41 albaner till en gudstjänst som hölls en lördagseftermiddag. Av de fem nattvardsberättigade medlemmarna var fyra närvarande vid nattvardsbordet. Den femte var sjuk. En av de fyra som var närvarande var en äldre kvinna. Just innan gudstjänsten skulle börja gick hon längst ner i hörnet av det kristna informationscen-



Greg Bey er misjonær i Bulgaria, men reiser regelmessig til Albania for å besøke de kristne der.

tret och lade sig på kakelgolvet. Hennes blodtryck hade sjunkit. Men hon ville stanna kvar trots att hon hörde dåligt och hon var kvar under hela gudstjänsten. Efteråt gick vi ner till henne för att se hur hon mädde. Jag hade vid min ankomst till Albanien fått veta att hon ivrigt hade väntat på att pastorn skulle komma på besök så att hon kunde få ta emot sakramentet. När jag frågade henne om hon ville ha Herrens nattvard satte hon sig upp på golvet, lade sig på knä och sa: 'Ja'.»

* * *

Fortsätt att be för Agron och Vitori Mece i Albanien och för de andra kristna som samlas för att höra Guds ord. Vill du ge en gåva till missionsarbetet kan du sända den till LBKs postgiro 22 73 36-5 och skriv att pengarna ska gå till Albanien.